

[CHOWIERZĄCY *part praes act*

G pl ch(o)wi(e)rzących.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. chowierać.

Kołyszący, chwiejący [co]: bowiem od wiatrow częłto ie chowierzącich nalepiey fie drzewo to kocha.

Cresc 1549 441 (Linde s.v. chowierać).

Cf CHOWYRAĆ

MM